

ליים, "אומרת האלמונית, כשהיא סורקת ב־
כפידה, בשקט, את שיערה המשיי של ה־
פיאה הנוכרית.
ומה יכולה לעשות בחורה שלא למדה
מיקצוע?
התשובה, במיקרה של האלמונית — דוג־
כנות־עירום.

★ ★ ★

סבלנות

עירומה

**מה דר׳ושי, בעצם, אצל דוגמנית־עירום
צעירה ומנוסה?**
האלמונית מחייכת את חיוכה המיסתורי:
"סבלנות" היא אומרת. "סבלנות פשוטה,
או אם תרצה — סבלנות עירומה.
"עליך להבין," היא מוסיפה כשהיא מר־
תחת את גיורתה ארוכת־האיברים בחן נמר־
לא יושבים מולך גברים האוכלים אותך
בעיניים — כפי שזה יכול לקרות כשאת
יושבת, לבושה זחקא, בקפה דיוגנופי.
"אלה תלמידים מיקצועיים בהחלט, מסו־

הנערות החל-אביביות מוכנות להציג גופן לעו־

האלמונית

"על הדוגמנית הטובה לראות בצייר — וגם בתלמ
שבכיתות־לאמנות — סתם אדם. וסתם אמן.

"לא גבר."

אבל, כמובן, יש גם מיקרים אחרים לגמרי אצלה.

★ ★ ★

כני מוכב

כזו

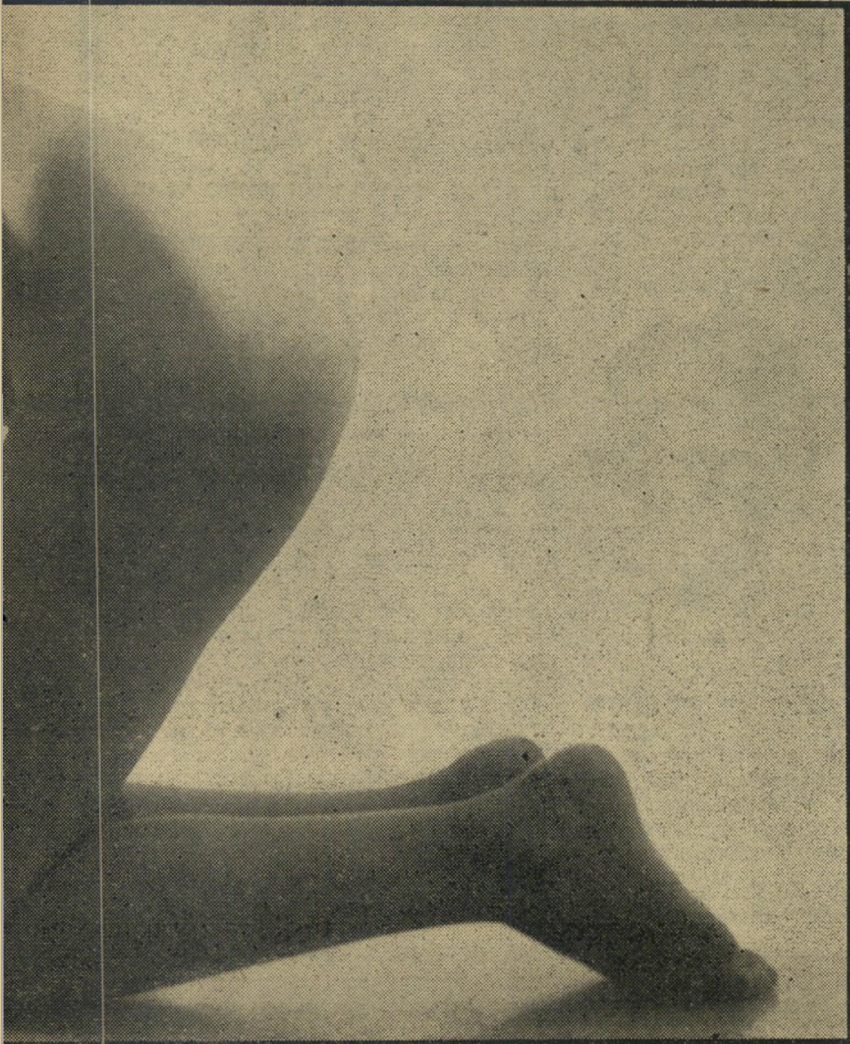
העיניים

**פעם הצטרפה לאחת הכיתות בחור, שלא הו־
סיק לאכול את גופי בעיניים," היא מספרת.**

רים לאמנות וללימוד־הטכניקה של הציור.
"באותו רגע שאת פושטת את שמלתך
ואת יתר האביזרים, את פשוט הופכת,
לדידי רובם, למשהו חסר ממשות, כמו פסל.
"או ליתר דיוק — לאמצעי סטטי. לא
למטרה נשית."

היחסים בין הקהל הגברי שבכיתות הציור
לבין הדוגמנית, מיוחדים במינם, לדעת ה־
אלמונית עם הפיאה:

"זהו קשר דומה למה שקיים בין פאציני־
טית לרופא," היא אומרת, לא בלי שמץ של
גאוה מיקצועית.

כמו קורבן=עולה כורעת הנערה האלמונית

תה היא, האלמונית עם הפיאה, והסירה את
אחרון בגדיה — מוכנה לשמש דוגמנית
ציור לכיתה הממתינה.

האלמונית לא היתה בודדה: בחודשים ה־
אחרונים השתרש בתל־אביב הקטנה, פחית
או יותר, והועיר־בורגנית, פחות או יותר,
מינהג אירופי בהחלט:

בנות־טובים מוכנות לערטל את גופן —
למען האמנות והפרנסה — כתנאי שזהותן
תישאר אלמונית.

"אני לא מתביישת בגוף שלי," אמרה ה־
שבוע נורית, דוגמנית־עירום אחרת — בת
למשפחה מסורתית. "אני לא עושה שום דבר
בלתי־מהוגן."

"מה יותר יפה — להראות את גופך ולש־
מור על מידות טובות — או לרכוס את
בשרך עד לצוואר ולהשתולל עם כל זאב
הבא ליד?" הוסיפה יהודית, דוגמנית־אמנות
וצילום שמנמנה וידועה היטב.

אבל יהודית ונורית לא רצו להצטלם, ל־
צורך הכתבה:

"או שאנו מוסרות את שמנו — או את
תמונתנו," אמרו לכתב, שהיה נבוך יותר
מהן עצמן.

★ ★ ★

נערה

לכל

השבוע

אני נערה לכל השבוע," מצהירה,
"לעומת זאת, האלמונית עם הפיאה,
נערה רגילה בהחלט — המוכנה לעשות מה
שכל אחת עושה!"

ומה היא עושה, באמת?
"אני לא מרבה לשבת בבית," אומרת ה־
אלמונית בפשטות. "אני קוראת המון, לעו־
מת זאת, חולמת על קאריירה, ובלילה —
הולכת לדיסקוטק."

כמו כל נערה תל־אביבית טובה,
הקאריירה מתבטאת, לעת עתה, בנסיון
להיות עצמאית:
"בחורה צריכה לדעת לעמוד על הרג־

היא נכנסה בחופשיות לאולם האקר־
המיה לציור שבצפון תל־אביב — והחלה
להתפשט.

נערה בת 18, שישבה עם עפרון דרוך ו־
נייר על הברכיים, הודיעה: "אין היא
מעזה לעשות את זה?" לחשה.

"זה לא משנה, כשלא מכירים אותך," ענ־

בדיסקוטק היא נערה עליזה ו־
חסרת־דאגות, המתפ־
רקת מהלחץ והשפתנות של שעות־העבודה.